

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ว่าด้วย วินัยและการลงโทษนักศึกษา พ.ศ. 2549

.....
เพื่อเป็นการส่งเสริมวินัยและธำรงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแก่นักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานี และให้เกิดความเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในการประชุมครั้งที่ 2/2549 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2549 จึงเห็นสมควรให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีว่าด้วย วินัยและ
การลงโทษนักศึกษา พ.ศ. 2549"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย"	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
"อธิการบดี"	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี
"นักศึกษา"	หมายถึง	นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
"ผู้ปกครอง"	หมายถึง	บิดามารดา หรือผู้แสดงตนเป็นผู้ปกครอง

นักศึกษา

ข้อ 4 นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด การกระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่
กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้

ข้อ 5 นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 6 นักศึกษาต้องปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง
เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณที่ดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทางที่
นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติยศศักดิ์ศรีแห่งมหาวิทยาลัย

ข้อ 7 นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคี
หรือทะเลาะวิวาท

ข้อ 8 นักศึกษา...

ข้อ 8 นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความเคารพ สุภาพ ไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่องลบหลู่ดูหมิ่น ทั้งนี้หมายรวมถึงการแสดงออกต่อเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย ตามสมควรแก่สถานะ

ข้อ 9 นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติยศแห่งตน มิให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตและประพฤติชั่วดังนี้

- 9.1 ทูจริตในการศึกษาหรือการสอบ
- 9.2 ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว
- 9.3 เล่นการพนัน หรือประพฤติตนเป็นคนเสเพล
- 9.4 เสพสุราเมรัย ของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดร้ายแรง
- 9.5 กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

ความผิดลหุโทษ

ข้อ 10 การลงโทษนักเรียนฐานกระทำความผิดวินัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายที่จะดำเนินการตามความเหมาะสม มี 4 สถาน ดังนี้

- 10.1 ตักเตือน
- 10.2 ภาคทัณฑ์
- 10.3 พักการเรียน
- 10.4 ให้ออก

ข้อ 11 การตักเตือน ใช้สำหรับกรณีนักศึกษาได้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงและเมื่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเห็นเหมาะสม

ข้อ 12 การภาคทัณฑ์ ใช้สำหรับกรณีนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดซ้ำ หรือเคยถูกลงโทษโดยการตักเตือนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นรู้สำนึกในการกระทำความผิด

การภาคทัณฑ์ให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อนักศึกษาผู้กระทำความผิดและแจ้งผู้ปกครองให้รับทราบการภาคทัณฑ์ นั้น

ข้อ 13 การพักการเรียน ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้ว แต่มหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นอาจกลับตัวเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดีได้

การลงโทษพักการเรียนให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งผู้ปกครองรับทราบด้วย

ข้อ 14 การให้ออก...

ข้อ 14 การให้ออก ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้พักการเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียน

ข้อ 15 การกระทำผิดที่ถือว่าร้ายแรง ได้แก่ การประพฤติตนผิดวินัย ซึ่งไม่สมควรแก่สภาพการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และหลักศีลธรรมอันดีของสังคม

ข้อ 16 การลงโทษตามข้อ 10.3 และ 10.4 มหาวิทยาลัยจะต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้งก่อนสั่งลงโทษ การลงโทษตามข้อ 10.2 มหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนตามวรรคแรกหรือไม่ก็ได้

ข้อ 17 ให้อธิการบดีมีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติ หรือประกาศเกี่ยวกับวินัยและความประพฤติของนักศึกษาที่ไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้

ข้อ 18 ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549

(นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี